

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4520/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Душанка Антић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, Републичка дирекција за имовину, коју заступа Државно првобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1488/19 од 06.05.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1488/19 од 06.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Основног суда у Врању Р1 2/19 од 12.06.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Р1 2/19 од 26.03.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је противик предлагача дужан да са предлагачем као закупопримцем на неодређено време закључи уговор о закупу стана у ..., у улици ..., блок ..., ламела ..., стан број ..., у површини од 59,21 м², чији је давалац под закуп на неодређено време, Савезна Влада СРЈ, по решењу ... број ...-.../... од 25.12.2002. године, по правноснажности овог поступка. Ставом другим изреке, одређено је да уколико противник предлагача не закључи са предлагачем уговор по правноснажности овог решења, ово решење замениће Уговор о закупу на неодређено време. Ставом трећим изреке, утврђено је да месечна закупнина коју је предлагач дужан да плаћа противнику предлагача износи 5.651,00 динар, најкасније 10-ог у месецу по правноснажности овог решења. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 57.800,00 динара.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1488/19 од 06.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе предлагача и противника предлагача и првостепено решење је потврђено у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у ставу четвртим изреке првостепеног решења и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Решењем Основног суда у Врању Р1 2/19 од 12.06.2019. године обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка од 121.750,00 динара са припадајућом законском затезном каматом у смислу члана 277 ЗОО.

Против правноснажног решења донетог у другом степену (у његовом потврђујућем делу) и против решења о трошковима поступка од 12.06.2019. године, предлагач је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у делу у ком је изјављена против потврђујућег дела решења донетог у другом степену на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. ЗПП, на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

У конкретном случају, ради се о ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинскоправним стварима, па је ревизија према члану 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима.

Чланом 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Предлогом у овој правној ставри предлагач је тражио доношење решења којим ће наложити противнику предлагача да са предлагачем закључи Уговор о закупу стана на неодређено време или да решење замени уговор о закупу стана на неодређено време, као и одређивање висине закупнине у висини утврђеној вештачењем од 5.561,00 динара. Будући да је другостепеним решењем у потврђујућем делу, које предлагач ревизијом побија, правноснажно усвојен тако постављен предлог предлагача према противнику предлагача, то применом цитиране законске одредбе, правноснажно решење предлагач не може побијати овим ванредним правним леком због недостатка правног интереса.

Предлагач је ревизију изјавио и против решења Основног суда у Врању Р1 2/19 од 12.06.2019. године, а којим су правноснажно трошкови досуђени предлагачу. Врховни касациони суд је оценио да и у том делу ревизија предлагача није дозвољена. Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против првостепеног решења којим је правноснажно одлучено о трошковима ванпарничног поступка, (који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање), то је ревизија у том делу изјављена против одлуке која се по одредбама Закона о парничном поступку, а који се у овом случају примењују на основу члана 27. став 2. Закона о

ванпарничном поступку, не може побијати, па следи да ревизија предлагача није дозвољена, у смислу члана 420. став 1. и 6. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић